

Sångpostillan - Pingstdagen

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-04-03
Senast uppdaterad 2020-05-24

Pingstdagen

Den helige Ande

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Jesaja 12

Epistel: Apostlagärningarna 2:1-11

Evangelium: Johannes 7:37-39

Alternativ text: Efesierbrevet 2:17-22

Psaltarpsalm: 104:27-31

Dagens bön:

O Gud, som denna dag upplyst dina trognas hjärtan
med den helige Ande,
ge oss nåd att ta emot din Andes ledning,
så att vi alltid får glädjas över din frälsning.
Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre,
som lever och verkar med dig och den helige Ande,
från evighet till evighet.
Amen.

Pingstdagen - av grekiska pentekosté heméra = den femtionde dagen. Judarna firade då veckofesten, som inföll femtio dagar efter påsk som firades till minne av lag-givningen och Israels förbund med Gud på Sinai. De kristna firar denna dag som dagen då Anden utgöts över de första kristna.

Guds källa har vatten till fyllest – är psalmen 236 som Bo Setterlind skrev 1978. Jesus talar om strömmar av levande vatten. Symbolen för den helige Ande i Bibeln är bl.a vatten.

Predikans text: Johannes 7:37-39

På högtidens sista och största dag ställde sig Jesus och ropade: ”Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.”

Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få. Ty ännu hade Anden inte kommit, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

Vi läser psalm 236 vers 1.

Guds källa har vatten till fyllest,
en gåva av strömmande liv
den äger vad alla behöver,
det räcker för dig och för mig.

När Jesus säger detta, som vi nu läste i Johannes 7, är det Lövhyddofest i Jerusalem. Det är en stor folkfest på hösten som sammanfattar tiotusentals människor. I en hel vecka pågår den. På husens platta tak bygger man lövhyddor och fälten runt omkring förvandlas till stora campingplatser av lövtält. Varför gör man så?

Man påminner sig på detta sätt om hur fäderna haft det under de fyrtio åren i öknen. Då bodde hela nationen i tält, över 2 miljoner människor. De hade ingen mat men Gud försåg dem varje dag med manna från himlen. De hade svårt att finna vatten, men Mose slår på klippan och vatten, friskt, härligt vatten strömmar fram.

Under lövhyddohögtiden tänker man på allt detta. Varje dag har man bl. en vattenösningsceremoni. Processionen utgår från templet. Först går Översteprästen och efter honom prostar och stiftsadjunkter. De går på ”Storgatan” där det är

alldeles fullt med folk som står och tittar. Man går ned till Siloamkällan. I händerna bär översteprästen ett gyllene ämbar som han fyller med vatten i källan och sedan går man upp till templet. Man gör det under sång och jubelrop. Man sjunger bibelköror från Psaltaren och Jesaja: Ni skall ösa vatten med fröjd ur frälsningens källor (Jes 12:3). Man spelar på instrumenten. Prästerna var duktiga på att spela trumpet på den tiden. Manskörer på tusen personer var vanliga. Det var många decibel i musiken. Och de som gick med i processionen och de som stod och tittade på svänger gröna kvistar av sälg, myrten och palmblad.

Lövhyddofesten var en stor och glad högtid, man sjunger och spelar och dansar. Rabbinerna kunde säga att den som inte varit med om en lövhyddofest visste inte var verklig fest och glädje ville säga. Processionen går tre gånger runt brännoffersaltaret och gjuter ut vatten på altaret. Man tänker då på hur glada människorna i öknen blev, då de fick vatten ur klippan. Om inte detta vatten kommit till dem så hade detta folk gått under i öknen, judafolket hade gått under, Jesus hade inte blivit född, vi hade varken fått fira jul, påsk eller pingst.

Varför påminns vi om detta? Också vi kan uppleva ökentider i våra liv. Vi lever i ett torrt land som försmäktar utan vatten. (Psaltaren 63:2, 1917) Allt är torrt, tråkigt. Pingstdagen påminner oss om att den helige Andes liv finns tillgängligt för oss. Symbolen för den helige Ande i Bibeln är bl.a vatten, strömmar av levande vatten. Och nu påminner vi varandra om detta genom att sjunga psalmen 236, vers 1: Guds källa har vatten till fyllest, en gåva av strömmande liv den äger vad alla behöver, det räcker för dig och för mig.

Vi läser psalm 236 vers 2.

Guds källa oss renar från synden,
dess vatten uppståndelse ger,
av strömmarna blommar det torra,
det räcker för alla som ber.

Lövhyddohögtiden pågår i sju dagar. På högtidens sista och största dag händer det något. Man ser då inte längre tillbaka på det hände under ökenvandringen. Man ser fram emot den dag då Messias, den av alla efterlängttade Messias, skall komma. Då skall allt som skedde under ökenvandringen upprepas, fast på ett mycket underbarare sätt. På denna sista dag ställer sig Jesus och ropar på tempelområdet. Han ropar så högt att det hörs ända till oss som idag firar gudstjänst just nu. Är någon törstig?

Den gamla översättningen sa törstar (Så ock Giertz och folkbibeln). Är man törstig är det lätt avhjälpt. Man vrider på kranen och dricker ett glas av det goda kommunalvattnet.

Att törsta är något mer. Man ropar och flämtar som ökenvandraren som torkat igen inuti. Och där kanske du kan känna igen dig. Du tycker att du traskat länge nog i öknen och tuggat ökensand. Du ropar efter friskhet, liv, ny glädje. Du törstar och längtar efter ett kristenliv, som är fyllt av levande liv.

Jesus har receptet. Kom till mig och drick, säger han. Nej, han säger det inte. Han ropar. Han vill att du verkligen skall hitta det. Man han tvingar dig inte in i det. Han vill att du själv skall ta emot det och öppna dig för det. Det verkar som om det är tre villkor förbundna med att detta skall bli ditt.

- 1) Att du törstar och längtar efter det.
- 2) Att du kommer till Jesus. Får närkontakt med honom.
- 3) Att du dricker.

Det Jesus ger måste komma in i dig. All kristendom börjar inifrån. När du kommer till Jesus med din törst finner du det du innerst längtar efter. En hjälp att bli av med gårdagarnas nerschaskade, smutsiga liv. Du får hjälp att resa dig upp och vandra vidare. Ett nytt liv börjar spira upp i din öken. Det är om detta vers 2 sjunger. Där finns rening från synden, där finns uppståndelse och nytt liv. Det torra börjar blomma. Och psalmversen säger att detta kan hända med den som ber, när vi sträcker oss i vår längtan mot Jesus som har allt det vi behöver.

Vi sjunger psalm 236 vers 2 som handlar om att Guds källa oss renar från synden, dess vatten uppståndelse ger, av strömmarna blommar det torra, det räcker för alla som ber.

Vi läser psalm 236 vers 3.

Guds källa ha frälsning till bredden,
en stilla, en underbar frid,
en frid som i dopet oss skänkes,
den räcker för dig och för mig

Det händer något med den som kommer till Jesus och dricker. Han säger: Den som tror på mig ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten. Kristendom är något som börjar inifrån. Vi har så länge njöt oss med att stå som åskådare. Det finns kristna sammanhang ett farligt ord som leder oss vilse. Det är ordet betraktelse. Vi betraktar, ser på. Tittar på ytersidan. Men kristendom börjar på innersidan.

Tänk om man bara står där och betraktar middagsbordet men inte äter eller bara står där och ser på källan och hör källans porla med aldrig böjer sig ner och dricker. Är det så vi ofta gör och är det därför det händer så lite i våra liv?

Jesus talar om att ur hans inre skall strömmar av levande vatten flyta fram. En ström av liv, friskhet, glädje. Det räcker inte bara för mig. Vi får något att ge till människor som kommer i vår väg. Den räcker för dig och för mig.

Den här versen om strömmar av levande vatten har gett översättarna gråa hår. Man har frågat om ur hans inre syftar på mig som tror. Eller syftar ur hans inre, på Jesus. Från hans, Jesu inre, kommer strömmar av levande liv. Om man ser i fotnoten av vår bibel anges både översättningarna. Bibel 2000 lutar åt att det syftar på den troendes inre. Giertz lutar i sin översättning åt att det syftar på Jesu inre. När det finns olika uppfattningar i sådana här frågor kanske det är så enkelt att båda har rätt.

Naturligtvis är det Jesus som är källan. Men när vi tar emot Jesus tar han sin boning i oss. Källan flyttar in. Till den samariska kvinnan säger Jesus: Den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv (Joh 4:14). Från Jesus i mig kommer detta levande liv.

Hur detta liv från Jesus skall fortsätta att leva i oss hänger ihop med hur vi ställer oss till dopet och nattvarden. När Jesus hängde på korset stack man ut hans sida med ett spjut. Därur kom blod och vatten. Blodet, nattvarden och vattnet, dopet, binder oss samman med livsströmmen från Jesus. När vi hittar vår förankring i vad Jesus gjort för oss, befrias vi från krampen omkring oss själva, vi kan ana en stilla en underbar frid, som vers 3 säger: Guds källa ha frälsning till bredden, en stilla, en underbar frid, den frid som i dopet oss skänkes, den räcker för dig och för mig

Vi läser psalm 236 vers 4.

Guds källa ej någonsin sinar
för någon i rum eller tid,
dess nåd flödar över i döden,
det räcker för dig och för mig.

Ordet om att Guds källa har vatten till fyllest, är citat från Psaltaren 65:10. Det handlar där om att Gud låter sig vårda om landet och ger det överflöd, rikedom i ymnigt mått. Guds källa sinar inte. Den har vatten till fyllest. I den nya psaltaröversättningen har det kommit ännu mer vatten. Där sägs det att Guds flod är full av vatten. Det är som om Gud ständigt vill påminna oss om sitt rika liv. Jesus själv säger att orsaken till att han kommit är att vi ska ha liv och liv i överflöd (Joh 10:10). Vi är kallade att leva rikt.

Den som hjälper oss att leva detta rika liv är den helige Ande. Vem är den helige Ande? Den nicenska trosbekännelsen säger att han är Herren och livgivaren som utgår av Fadern och Sonen och som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras och som har talat genom profeterna.

Vi får tillbedja den helige Ande. Tillbedjan kan vara ordlös och tyst. Den kan vara stilla och mjuk. Den kan vara som bruset av stora vatten. Tillbedjan är hängivelse. Den är kärlek. Himmelsk lycka. Salighet.

Det händer mycket när den helige Ande är å färde. Han ger liv åt det som är dött och kraft åt det som är svagt. Ty den helige Ande är livgivaren. Det är Anden som ger liv, säger Jesus.

Den helige Ande är kraftens Ande. När den helige Ande kommer över er, då skall ni få kraft, säger Jesus (Apg 1:8).

Utän den helige Ande är allting dött och trist och tråkigt.

Guds ord, som är levande och kraftigt är dött för mig.
Gudstjänsten som är fylld av himmelskt liv och glädje, är död och livlös och tom för mig.
Jag läser min Bibel men den säger mig inget.
Jag kallar mig kristen men Jesus betyder så lite för mig.

Därför är det livsviktigt att vi ber om den helige Ande. Det är den helige Ande som gör att det går upp för mig att det som hände på Golgota för ett par tusen år sedan angår just mig. Det är den helige Ande som gör att bibelordet, gudstjänsten, bönen, nattvarden är fyllda av liv och kraft och glädje.

När Jesus i vår text talar om strömmar av levande vatten då syftar han på den helige Ande. Och han säger att det är som Skriften säger. Precis som Mose och alla profeterna och alla skrifterna talar om Jesus och hans försoning - det som Jesus talade om på vägen till Emmaus (Lukas 24) - så talar hela Skriften om den helige Andes liv. Där sjungs över allt sången om vatten och

Ande. Många källsprång finns det som möter oss. När vi lever i Skriften får vi leva ett rikt liv.

Om detta rika liv handlar psalm 236 vers 4 Guds källa ej någonsin sinar för någon i rum eller tid, dess nåd flödar över i döden, den räcker för dig och för mig.

Vi sjunger psalm 236 vers 5.

Så låt oss i världen ej rädas
att leva som Mästaren lär,
Guds källa oss kraften förunnar
att vara Hans tjänare här.

I vår text talar Jesus att de som tror på honom skall få den helige Ande. Om du tror på Jesus är det ett tecken på att den helige Ande varit framme i ditt liv. Problemet är inte om vi fått den helige Ande. Problemet är om den helige Ande fått oss, om vi ger honom tillåtelse att ta hand om oss och leda oss genom ordet och sakramenten in i det överflödande liv som denna text talar om.

Det sägs allra sist i texten: Ty ännu hade Anden inte kommit. eftersom Jesus ännu inte hade blivit förherrligad.

Ännu inte, står det två gånger. Ännu hade Anden inte kommit. Och orsaken till det var att Jesus ännu inte blivit förherrligad. Framför Jesus ligger nu långfredag och Påskdag, döden och uppståndelsen. I 40 dar var han efter uppståndelsen med sina lärjungar. På den fyrtionde dagen for han upp till himlen. Från den himmelska tronen utgjuter han på Pingstdagen den helige Ande. Och då händer det som vi läste om i episteln ur Apostlagärningarna kapitel 2.

Orsaken att vi lever alltför fattigt kan bero på detta ÄNNU INTE. Anden har ännu inte fått för mycket att göra i våra liv eftersom Jesus ännu inte blivit Herre i våra liv. När Jesus inte får bli Herre i våra liv, då blir följderna ofta att vi rädes att leva som Mästaren I saknar kraften. Vi förankrar våra liv alldeles för mycket vid vad vi själva gör.

Men när Jesus blir förherrligad, blir Herre och blir den som sitter på tronen i våra liv, då kommer strömmar av levande vatten, detta överflödande liv från Jesus, in i våra liv. När du ställer dig nedanför tronen och bekänner Jesus som din Herre, då kommer detta Andens liv in i dig med strömmar av levande vatten, med vårbäckar av glädje och lekfullhet och nytt liv.

Rädslorna försvinner när Guds fullkomliga kärlek når in i oss. Vi får kraften att vara hans tjänare som vill förmedla detta liv som vi själva genom Anden fått.

Detta liv räcker för dig och för mig, stod det i flera verser. Anden hjälper mig att komma loss från min koncentration omkring mig själv. Först kommer dig. Det räcker för dig. När jag gett av detta överflödande liv till någon annan upptäcker jag hur oändligt mycket det finns kvar till mig. Vi sjunger vers 5: Så låt oss i världen ej rädas att leva som Mästaren lär, Guds källa oss kraften förunnar vara Hans tjänare här. Ordbrukaren lyssnar in Pingstens ordfrön i sitt inre.

… ändå hör vi dem tala på vårt eget språk om
Guds stora gärningar.
(Apg 2:11) Genom Jesus
kan både vi och ni nalkas Fadern,
i en enda Ande.
(Ef. 2:18) På den dagen skall du säga:
Jag tackar dig, Herre.
Du var vred på mig,
men din vrede lade sig och du gav mig tröst.
Ja, Gud är min räddning, jag är trygg och utan fruktan.
Min kraft och mitt värn är Herren, han räddade mig.
Jublande skall ni ösa vatten ur räddningens källor.
Den dagen skall ni säga: Tacka Herren, åkalla honom,
berätta för folken om hans verk,
förkunna hans upphöjda namn!
Lovsjung Herren för hans väldiga gärningar,
gör dem kända över hela jorden!
Höj jubelrop, ni som bor på Sion,
ty stor är han mitt ibland er, Israels Helige.
(Jes 12:1-6)

I bibelskolans skattkammare Vem är den helige Ande?
Nyfikenhetsvandring nr 45 berättar om Anden över en ny kung